

KARTA PRACOWNI
VI PRACOWNIA RZEŻBY I OTOCZENIA

- 1. Kierownik pracowni:**
dr Marcin Radziejewski ad.
- 2. Asystent:**
dr Piotr Mastalerz ad.
- 3. Kontakt:**
marcin.radziejewski@uap.edu.pl
- 4. Lokalizacja:**
Pracownia 09, budynek A
- 5. Wydział:**
Wydział Rzeźby
Katedra Rzeźby i Otoczenia
- 6. Ogólna formuła prowadzenia zajęć:** Zajęcia w Pracowni opierają się na praktycznej realizacji ćwiczeń, którym towarzyszy obszernie omówienie zagadnień formalnych, technologicznych i projektowych. Podstawą pracy jest stały dialog: bieżące korekty, konsultacje oraz przeglądy, wspierane technicznie na każdym etapie powstawania rzeźby. Studenci mają możliwość zarówno swobodnej interpretacji zadanych tematów, jak i proponowania własnych, po ich wcześniejszym omówieniu.
Punktem wyjścia dla inspiracji pozostaje człowiek i otaczający go świat – ujmowane nie przez pryzmat narracji czy kontekstów, lecz poprzez ich wpływ na formę, bryłę, detal i profil. Najistotniejsza jest wrażliwość skupiona na samej rzeźbie: na jej kształtowaniu tak, aby wywoływała emocje niewymagające dodatkowych objaśnień i pozostawiała przestrzeń dla indywidualnej interpretacji. Obserwacja natury, praw fizyki, form przemysłowych czy designu poszerza pole inspiracji, ucząc syntezy formy i świadomego operowania językiem rzeźby.
Celem zajęć jest wnikliwe studiowanie „świata kształtów”, uwrażliwienie na detale oraz zdolność wydobywania istoty projektu poprzez ograniczone, ale precyzyjnie dobrane środki rzeźbiarskie. Studenci uczą się analizować skalę i kontekst przestrzenny, reagować na zmiany zachodzące w formie podczas procesu twórczego i wykorzystywać je twórczo. Praca z modelem traktowana jest jako punkt wyjścia, a eksperyment – także materiałowy – stanowi ważny element programu, dając przestrzeń do niekonwencjonalnych rozwiązań.
Nacisk kładziony jest również na jakość wykonania: elastyczność i spontaniczne reakcje w materiale muszą iść w parze z dbałością o aspekt estetyczny i technologiczny finalnej realizacji.
- 7. Ogólne treści merytoryczne:** Zajęcia w pracowni rzeźby tworzą kompleksowy proces kształcenia oparty na studium natury, analizie anatomii oraz praktycznej pracy nad formą. Program rozwija umiejętności dostosowane do poziomu zaawansowania studentów: od podstaw manualnych, świadomego rozkładu mas i kształtowania bryły, aż po bardziej złożone projekty wymagające

twórczej interpretacji, świadomego przekształcania natury i budowania indywidualnego języka rzeźbiarskiego. Regularne omówienia prac oraz konsultacje wspierają rozwój świadomości twórczej, a obecność i systematyczność stanowią ważny element procesu.

Kluczowym aspektem programu jest nacisk na jakość wykonawczą – spontaniczność i elastyczność pracy w materiale nie mogą wykluczać precyzji, dbałości o estetykę oraz poprawność technologiczną finalnej realizacji. Pracownia adresowana jest do osób posiadających już podstawową wiedzę z zakresu rzeźby, anatomii i materiałoznawstwa, gotowych na cierpliwy, często wymagający proces projektowy oraz na studiowanie formy klasycznej z szerokimi możliwościami jej abstrakcyjnego interpretowania.

Ćwiczenia realizowane są wielotorowo, aby w ramach jednego projektu student mógł rozwijać różne obszary myślenia rzeźbiarskiego – od studium przez syntezę natury po formę abstrakcyjną. Program zakłada niewielką liczbę zadań obowiązkowych, najczęściej dwa w semestrze, lecz dopracowane w pełni zarówno pod względem koncepcji, jak i wykonania. Prace powstają głównie w skali małej formy, a większe realizacje wymagają analizy możliwości technicznych i warsztatowych.

Etap projektowy obejmuje poszukiwania kształtu, próby materiałowe, określenie kontekstu przestrzeni oraz przygotowanie koncepcji w formie rysunku, dokumentacji fotograficznej lub modelu. Właściwa realizacja odbywa się w oparciu o różnorodne techniki: klasyczne modelowanie w glinie według wcześniej przygotowanego projektu, praca w gipsie zarówno jako materiale końcowym, jak i formierskim, modelowanie bezpośrednie oraz ćwiczenia spontaniczne, nastawione na swobodne eksperymentowanie z formą przy użyciu dowolnych, nieoczywistych materiałów. Ten ostatni etap służy rozwijaniu wrażliwości na kształt i otwiera przestrzeń do poszukiwań niezależnych od tradycyjnych schematów.

8. Język/i wykładowy/e:

j. polski

9. Realizowane przedmioty: (wypełnić dla przedmiotów, które realizuje pracownia)

• pracownia kierunkowa artystyczna - RZEŻBA I

stopień studiów	studia jednolite magisterskie
semestr studiów	3,4,5,6,7,8,9
wymagania wstępne*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: Znajomość podstaw technik rzeźbiarskich: Praca w glinie i podstawy realizacji odlewów gipsowych oraz innych technik rzeźbiarskich. Zaawansowana wiedza z zakresu rzeźby oraz technik rzeźbiarskich.
realizowane tematy/zadania*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: CZŁOWIEK... • studium postaci ludzkiej... Studium postaci ludzkiej w skali <u>do</u> 1,50M w indywidualnie zaproponowanej pozie. Program pracowni zakłada pracę z modelem w indywidualnych projektach. Student korzysta także ze zdjęć / atlasów anatomicznych / lub innych pomocy ułatwiających realizację projektu. • studium wybranego elementu ciała ludzkiego...

Przeskalowany element ciała ludzkiego, który da możliwość bardziej wnikliwego poznania budowy oka / nosa / ust / itd. przy studiach portretowych lub dłoni / stopy itd. przy studiach postaci ludzkiej. Ćwiczenia zakładają także możliwość zaproponowania indywidualnej kompozycji rzeźbiarskiej, której elementem przewodnim jest ciało ludzkie lub jego elementy.

• **ciało ludzkie jako punkt wyjścia do indywidualnych eksperymentów rzeźbiarskich...**

Tworzenie obiektów / kompozycji rzeźbiarskich w zsyntetyzowanej formie do których projektowym punktem wyjścia jest ludzkie ciało. Ćwiczenie zakłada dużą dowolność interpretacji anatomii ludzkiego ciała, ale przy tym też jego wnikliwą analizę. Etap projektowy, czyli szkic w skali w glinie / plastelinie lub innym materiale / szkic rysunkowy / dokumentacja zdjęciowa lub techniki 3D odgrywać może kluczową rolę w konsultacjach i zrozumieniu procesu rzeźbiarskiej syntezy.

• **Człowiek / ludzkie ciało w ruchu...**

Zaproponuj obiekt / kompozycję rzeźbiarską inspirowaną ludzkim ciałem w ruchu.

Ćwiczeniem może być studium postaci ludzkiej w szeroko rozumianym ruchu, ale także może być propozycją dynamicznie skomponowanej bryły rzeźbiarskiej o syntetycznej formie. Ćwiczenie daje możliwość przeanalizowania czym jest dynamiczna kompozycja rzeźbiarska / jak rozłożyć masy, kierunki / jak daleko można się posunąć poza „środek ciężkości”.

• **Studium portretowe...**

Ćwiczenie podobnie jak poprzednie zakłada wnikliwą analizę ludzkiej twarzy i zaproponowanie własnej, indywidualnej formy rzeźbiarskiej na jej podstawie.

▪ **Ludzka twarz w dowolnej kompozycji / ujęciu / ruchu itp.**

Studium / zsyntetyzowana forma lub inna dowolnie zaproponowana forma rzeźbiarska, gdzie twarz człowieka jest tylko punktem wyjścia, jest inspiracją.

▪ **Szybkie szkice**, które zakładają szybką notatkę rzeźbiarską opartą na pracy z modelem / zdjęciach / szkicach rysunkowych itp. odbywają się tylko w ramach maksymalnie jednego dnia roboczego. Ćwiczenie ma za zadanie zrealizowanie szybkiej analizy rzeźbiarskiej i wyodrębnienie najistotniejszych cech tematu. Szkice co istotne są następnie omawiane. Pożądana jest możliwie duża ilość takich szybkich „notatek rzeźbiarskich” w ciągu roku akademickiego. Ćwiczenie dopuszcza realizację wybranych szkiców w materiale.

• **Kompozycja z...**

Zaproponuj kompozycję rzeźbiarską, której tematem przewodnim będzie ludzka twarz i zwierzę. Ćwiczenie zakłada dużą dowolność interpretacji tematu i sposobu podejścia do ujęcia go w rzeźbiarskiej formie. Jest możliwość zaproponowania innej „kompozycji z...” gdzie zwierzę lub człowiek jest zastąpione innym motywem będącym pretekstem dla propozycji kompozycji.

NATURA...

• **Zaproponuj formę rzeźbiarską w oparciu o elementy z otaczającego nas świata.** Punktem wyjścia może być piękno abstrakcyjnych form makroświata, otaczające nas różnorakie formy życia a także przedmioty

	codziennego użytku, drobne elementy, wobec których większość z nas przechodzi obojętnie. Dostrzeż pretekst do tworzenia rzeźby tam, gdzie niewprawne oko go nie dostrzega. Ćwiczenie na obserwację i wrażliwość. • „Spontaniczne modelowanie” Zaproponuj kompozycję rzeźbiarską / rzeźbę / obiekt rzeźbiarski / abstrakcyjną formę, dla której „dawcą kształtu” będzie dowolny przedmiot z naszego otoczenia, z którego dzięki różnorodnym technikom formierskim i nie tylko pozyskamy dowolny kształt, który stanie się inspiracją do tworzenia. Odbijanie negatywowe, multiplikacja, komponowanie sprzeczne z pierwotną naturą danego przedmiotu i kształtu itp. Ćwiczenie na wnikliwą obserwację, wrażliwość na otoczenie, abstrakcyjne myślenie a także na kreatywną otwartość. Ćwiczenie uczy także technik rzeźbiarskich i umiejętności ich wykorzystywania. • Studium draperii... Zaproponuj dowolną kompozycję rzeźbiarską, której punktem przewodnim będzie studium draperii. Ćwiczenie wnikliwej obserwacji i analizowania struktur, ciężarów, światłocienia dowolnie wybranego i dowolnie udrapowanego materiału. TEMAT DOWOLNY... Większość tematów 6 Pracowni Rzeźby ma charakter otwarty, kładący nacisk na kreatywność i abstrakcyjne, analityczne myślenie oparte na wnikliwej obserwacji otaczającego nas świata. Ćwiczenie na dowolnie zaproponowany temat zakłada otwartą drogę do własnych propozycji rzeźbiarskich, które mogą być wariacją na temat zaproponowanych powyżej ćwiczeń lub absolutnie indywidualnym podejściem do tego czym jest dla nas rzeźba i jak ją widzimy
forma zaliczenia*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: Zaliczenie z oceną
warunki zaliczenia i kryteria oceny*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: Realizacja dwóch ćwiczeń podstawowych oraz jednego ćwiczenia zaproponowanego indywidualnie przez osobę studiującą. Otrzymanie zaliczenia i pozytywnej oceny wymaga terminowej realizacji ćwiczeń, osiągnięcia satysfakcjonującego poziomu, regularnej frekwencji oraz zaangażowania na zajęciach. Uzyskana wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne: na poziomie min. oceny dostatecznej wg warunków zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP.
spis zalecanych lektur uzupełniających*	literatura dobierana indywidualnie dla każdej osoby studiującej, uwzględniająca jej osobowość i zainteresowania artystyczne

* wypełnić z podziałem na semestry, w których występuje przedmiot

• **pracownia uzupełniająca artystyczna - RZEŻBA II**

stopień studiów	studia jednolite magisterskie
semestr studiów	3,4,5,6,7,8,9
wymagania wstępne*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: Znajomość podstaw technik rzeźbiarskich: Praca w glinie i podstawy realizacji odlewów gipsowych. Poszerzona wiedza z zakresu rzeźby oraz technik rzeźbiarskich.
realizowane tematy/zadania*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: CZŁOWIEK... • studium postaci ludzkiej... Studium postaci ludzkiej w skali <u>do</u> 1,50M w indywidualnie zaproponowanej pozie. Program pracowni zakłada pracę z modelem w indywidualnych projektach. Student korzysta także ze zdjęć / atlasów anatomicznych / lub innych pomocy ułatwiających realizację projektu. • studium wybranego elementu ciała ludzkiego... Przeskalowany element ciała ludzkiego, który da możliwość bardziej wnikliwego poznania budowy oka / nosa / ust / itd. przy studiach portretowych lub dłoni / stopy itd. przy studiach postaci ludzkiej. Ćwiczenia zakładają także możliwość zaproponowania indywidualnej kompozycji rzeźbiarskiej, której elementem przewodnim jest ciało ludzkie lub jego elementy. • ciało ludzkie jako punkt wyjścia do indywidualnych eksperymentów rzeźbiarskich... Tworzenie obiektów / kompozycji rzeźbiarskich w zsyntetyzowanej formie do których projektowym punktem wyjścia jest ludzkie ciało. Ćwiczenie zakłada dużą dowolność interpretacji anatomii ludzkiego ciała, ale przy tym też jego wnikliwą analizę. Etap projektowy, czyli szkic w skali w glinie / plastelinie lub innym materiale / szkic rysunkowy / dokumentacja zdjęciowa lub techniki 3D odgrywać może kluczową rolę w konsultacjach i zrozumieniu procesu rzeźbiarskiej syntezy. • Człowiek / ludzkie ciało w ruchu... Zaproponuj obiekt / kompozycję rzeźbiarską inspirowaną ludzkim ciałem w ruchu. Ćwiczeniem może być studium postaci ludzkiej w szeroko rozumianym ruchu, ale także może być propozycją dynamicznie skomponowanej bryły rzeźbiarskiej o syntetycznej formie. Ćwiczenie daje możliwość przeanalizowania czym jest dynamiczna kompozycja rzeźbiarska / jak rozłożyć masy, kierunki / jak daleko można się posunąć poza „środek ciężkości”. • Studium portretowe... Ćwiczenie podobnie jak poprzednie zakłada wnikliwą analizę ludzkiej twarzy i zaproponowanie własnej, indywidualnej formy rzeźbiarskiej na jej podstawie. • Ludzka twarz w dowolnej kompozycji / ujęciu / ruchu itp. Studium / zsyntetyzowana forma lub inna dowolnie zaproponowana forma rzeźbiarska, gdzie twarz człowieka jest tylko punktem wyjścia, jest inspiracją. • Szybkie szkice, które zakładają szybką notatkę rzeźbiarską opartą na pracy z modelem / zdjęciach / szkicach rysunkowych itp. odbywają się

	tylko w ramach <u>maksymalnie</u> jednego dnia roboczego. Ćwiczenie ma za zadanie zrealizowanie szybkiej analizy rzeźbiarskiej i wyodrębnienie najistotniejszych cech tematu. Szkice co istotne są następnie omawiane. Pożądana jest możliwie duża ilość takich szybkich „notatek rzeźbiarskich” w ciągu roku akademickiego. Ćwiczenie dopuszcza realizację wybranych szkiców w materiale. • Kompozycja z... Zaproponuj kompozycję rzeźbiarską, której tematem przewodnim będzie ludzka twarz i zwierzę. Ćwiczenie zakłada dużą dowolność interpretacji tematu i sposobu podejścia do ujęcia go w rzeźbiarskiej formie. Jest możliwość zaproponowania innej „kompozycji z...” gdzie zwierzę lub człowiek jest zastąpione innym motywem będącym pretekstem dla propozycji kompozycji. NATURA... • Zaproponuj formę rzeźbiarską w oparciu o elementy z otaczającego nas świata. Punktem wyjścia może być piękno abstrakcyjnych form makroświata, otaczające nas różnorakie formy życia a także przedmioty codziennego użytku, drobne elementy, wobec których większość z nas przechodzi obojętnie. Dostrzeż pretekst do tworzenia rzeźby tam, gdzie niewprawne oko go nie dostrzeże. Ćwiczenie na obserwację i wrażliwość. • „Spontaniczne modelowanie” Zaproponuj kompozycję rzeźbiarską / rzeźbę / obiekt rzeźbiarski / abstrakcyjną formę, dla której <u>„dawcą kształtu”</u> będzie dowolny przedmiot z naszego otoczenia, z którego dzięki różnorodnym technikom formierskim i nie tylko pozyskamy dowolny kształt, który stanie się inspiracją do tworzenia. Odbijanie negatywowe, multiplikacja, komponowanie sprzeczne z pierwotną naturą danego przedmiotu i kształtu itp. Ćwiczenie na wnikliwą obserwację, wrażliwość na otoczenie, abstrakcyjne myślenie a także na kreatywną otwartość. Ćwiczenie uczy także technik rzeźbiarskich i umiejętności ich wykorzystywania. • Studium draperii... Zaproponuj dowolną kompozycję rzeźbiarską, której punktem przewodnim będzie studium draperii. Ćwiczenie wnikliwej obserwacji i analizowania struktur, ciężarów, światłocienia dowolnie wybranego i dowolnie udrapowanego materiału. TEMAT DOWOLNY... Większość tematów 6 Pracowni Rzeźby ma charakter otwarty, kładący nacisk na kreatywność i abstrakcyjne, analityczne myślenie oparte na wnikliwej obserwacji otaczającego nas świata. Ćwiczenie na dowolnie zaproponowany temat zakłada otwartą drogę do własnych propozycji rzeźbiarskich, które mogą być wariacją na temat zaproponowanych powyżej ćwiczeń lub absolutnie indywidualnym podejściem do tego czym jest dla nas rzeźba i jak ją widzimy.
	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9: Zaliczenie z oceną
warunki zaliczenia i kryteria oceny*	semestr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9:

	Realizacja dwóch ćwiczeń podstawowych. Otrzymanie zaliczenia i pozytywnej oceny wymaga terminowej realizacji ćwiczeń, osiągnięcia satysfakcjonującego poziomu, regularnej frekwencji oraz zaangażowania na zajęciach. Uzyskana wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne: na poziomie min. oceny dostatecznej wg warunków zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP.
spis zalecanych lektur uzupełniających*	literatura dobierana indywidualnie dla każdej osoby studiującej, uwzględniająca jej osobowość i zainteresowania artystyczne

* wypełnić z podziałem na semestry, w których występuje przedmiot

• **pracownia artystyczna realizująca przedmiot dla innego kierunku**

stopień studiów	Studia jednolite magisterskie, studia licencjackie I st., studia magisterskie II st. - właściwe dla danego kierunku w bieżącym roku akademickim
semestr studiów	Zgodnie z programem studiów na danym kierunku
wymagania wstępne*	Chęć pozyskania lub poszerzenia wiedzy z zakresu rzeźby oraz technik rzeźbiarskich. Wiedza i umiejętności na poziomie studiów artystycznych. Kreatywne, niezależne myślenie i samodzielność w podejmowaniu decyzji.
realizowane tematy/zadania*	Zgodnie z programem danego kierunku • Moduł Element dający się powielać, tworzący na płaszczyźnie lub w przestrzeni spójną całość. Kompozycja powinna nawiązywać do istniejącej lub zaprojektowanej przestrzeni. • Mała forma rzeźbiarska inspirowana postacią człowieka lub zwierzęcia. Świadome połączenie różnych materiałów w jednym obiekcie w oparciu o obserwację natury i jej analizę. • Detal architektoniczny Zaprojektowanie detalu architektonicznego nawiązującego do wybranego stylu (np. gotyckiego, barokowego, secesyjnego) oraz wykonanie go w wybranym przez siebie materiale. • Mozaika. Zaprojektowanie i wykonanie mozaiki nawiązującej do przestrzeni wybranej przez studenta. TEMATY HASŁA: • Zależne. Zaprojektowanie i wykonanie obiektów pokazujących zależności między, np. materiałem a formą, przestrzenią a wykonanym obiektem, przestrzenią a użytym materiałem. • Pomiędzy. Zrealizowanie projektu rzeźbiarskiego wykorzystującego różne dziedziny sztuki takie jak grafikę, malarstwo, rzeźbę mającego na celu rozwiązanie

	problemu kompozycji na płaszczyźnie lub w przestrzeni odpowiadającego zadanemu tematowi. • Efemeryczność. Student stosując świadomie różnego rodzaju materiały np. glinę, drewno czy metal ma za zadanie przedstawić w formie przestrzennej lub na płaszczyźnie odpowiedź na podany temat. • Przecucia Realizacja projektu rzeźbiarskiego w wybranym przez siebie jednym materiale uwzględniając świadome jego zastosowanie.
forma zaliczenia*	zgodnie z formą zaliczenia na danym kierunku
warunki zaliczenia i kryteria oceny*	Zgodnie z programem danego kierunku. Realizacja dwóch wybranych ćwiczeń. Otrzymanie zaliczenia z pozytywną oceną lub zaliczenia wymaga także terminowej realizacji ćwiczeń, osiągnięcia satysfakcjonującego poziomu, regularnej frekwencji oraz zaangażowania na zajęciach. Uzyskana wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne: na poziomie min. oceny dostatecznej wg warunków zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP.
spis zalecanych lektur uzupełniających*	literatura dobierana indywidualnie dla każdej osoby studiującej, uwzględniająca jej osobowość i zainteresowania artystyczne

* wypełnić z podziałem na semestry, w których występuje przedmiot

• **pracownia wolnego wyboru artystyczna dla innego kierunku**

stopień studiów	Studia jednolite magisterskie, studia licencjackie I st. i studia magisterskie II st. - właściwe dla danego kierunku.
semestr studiów	Zgodnie z programem studiów danego kierunku
wymagania wstępne*	Chęć pozyskania lub poszerzenia wiedzy z zakresu rzeźby oraz technik rzeźbiarskich. Wiedza i umiejętności na poziomie studiów artystycznych. Kreatywne, niezależne myślenie i samodzielność w podejmowaniu decyzji.
realizowane tematy/zadania*	• Moduł Element dający się powielać, tworzący na płaszczyźnie lub w przestrzeni spójną całość. Kompozycja powinna nawiązywać do istniejącej lub zaprojektowanej przestrzeni. • Mała forma rzeźbiarska inspirowana postacią człowieka lub zwierzęcia. Świadome połączenie różnych materiałów w jednym obiekcie w oparciu o obserwację natury i jej analizę. • Detal architektoniczny

	Zaprojektowanie detalu architektonicznego nawiązującego do wybranego stylu (np. gotyckiego, barokowego, secesyjnego) oraz wykonanie go w wybranym przez siebie materiale. • Mozaika. Zaprojektowanie i wykonanie mozaiki nawiązującej do przestrzeni wybranej przez studenta. TEMATY HASŁA: • Zależne. Zaprojektowanie i wykonanie obiektów pokazujących zależności między, np. materiałem a formą, przestrzenią a wykonanym obiektem, przestrzenią a użytym materiałem. • Pomiędzy. Zrealizowanie projektu rzeźbiarskiego wykorzystującego różne dziedziny sztuki takie jak grafikę, malarstwo, rzeźbę mającego na celu rozwiązanie problemu kompozycji na płaszczyźnie lub w przestrzeni odpowiadającego zadanemu tematowi. • Efemeryczność. Student stosując świadomie różnego rodzaju materiały np. glinę, drewno czy metal ma za zadanie przedstawić w formie przestrzennej lub na płaszczyźnie odpowiedź na podany temat. • Przeczcucia Realizacja projektu rzeźbiarskiego w wybranym przez siebie jednym materiale uwzględniając świadome jego zastosowanie.
forma zaliczenia*	zgodnie z programem danego kierunku
warunki zaliczenia i kryteria oceny*	Zgodnie z programem danego kierunku. Realizacja <u>jednego</u> tematu w ramach jednego semestru. Otrzymanie zaliczenia z pozytywną oceną lub zaliczenia wymaga także terminowej realizacji ćwiczeń, osiągnięcia satysfakcjonującego poziomu, regularnej frekwencji oraz zaangażowania na zajęciach. Uzyskana wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne: na poziomie min. oceny dostatecznej wg warunków zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP.
spis zalecanych lektur uzupełniających*	literatura dobierana indywidualnie dla każdej osoby studiującej, uwzględniająca jej osobowość i zainteresowania artystyczne.

* wypełnić z podziałem na semestry, w których występuje przedmiot

10. ECTS: zgodnie z kartą przedmiotu dla odpowiedniego kierunku i stopnia

11. Kierunkowe efekty kształcenia: zgodnie z kartą przedmiotu dla odpowiedniego kierunku i stopnia.

AUTOR OPRACOWANIA
dr Marcin Radziejewski ad.